

SCHILLER INSTITUTTET

Fred gennem økonomisk udvikling

Ugeavis 13 – 2014

Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg: »Vi har brug for samarbejde i stedet for krig«

»Man har brug for en stabil verden med langsigtede samarbejdsaftaler. Rusland og Kina vil umådelig gerne samarbejde med USA og Europa. Man har ikke lyst til krig. Hvis vi kan smide marionetterne på porten og få nogle politiske ledere, der faktisk repræsenterer befolkningen og nationernes egentlige interesser og ønsker samarbejde i stedet for konfrontation og krig, så er der en vej ud af det her.«

Lyt til Gillesbergs strategiske analyse 24. marts:
<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1594>

Helga Zepp-LaRouche: Verden på randen af 3. Verdenskrig: Hvorfor modernisere USA's atomvåben?

22. marts 2014 – Der er ikke en eneste grund til, at Tyskland skulle gå med til selv de mindste sanktioner mod Rusland, for de er lige så meget rettet imod vore fundamentale interesser, hvor de er en del af en yderst farlig, eskalerende spiral, for enden af hvilken udslættelsen af den menneskelige civilisation gennem en global, termonuklear krig findes. Hvis denne katastrofe skal afvendes, må vi i stedet for omgående sætte en international fredsorten på dagsordenen, i hvilken alle nationer på denne planet arbejder sammen om menneskehedens fælles mål.

Hvad får EU's stats- og regeringsledere til i al hast at underskrive en delvis EU-associeringsaftale med »Jats«, af Victoria Nulands nåde overgangsministerpræsident i Ukraine, i hvis regering der sidder 3 nazistiske ministre, hvis chef for sikkerheds- og forsvarsrådet er medstifter af det National-Sociale Parti, Andrij Parubij, og hvis justitsminister, general Oleg Machnitzki, er et førende medlem af det ultra-nationalistiske Svoboda-parti? Hvorfor indgår EU en pagt med en regering, der kom til magten gennem et statskup, som fascistiske stormtropper var ansvarlige for, og samtidig lancerer sanktioner imod Rusland, som, iflg. velrenommerede internationale og frem for alt amerikanske eksperter i forfatningsret, som f.eks. John V. Whitbek og professor Stephen Cohen, har holdt sig strengt til folkeretten? *Læs s. 2*

Lyndon LaRouche:

Det er ikke et spørgsmål om intern krig i Europa; det er et spørgsmål om en termonuklear Tredje Verdenskrig

18. marts 2014 – I sin analyse af den internationale strategiske situation efter præsident Vladimir Putins tale i dag til det russiske parlament, understregede Lyndon LaRouche, at det ikke er et spørgsmål om en krig omkring Ukraine eller internt i Europa. Det, der er ved at udspille sig, er Det britiske Imperiums fremstød for en termonuklear, Tredje Verdenskrig. LaRouche understregede, at vi må mobilisere det amerikanske folk og Kongressen til at erkende den virkelige fare, ikke det tåbelige sludder, som pumpes ud i medierne, og mobilisere med henblik på at stille præsident Obama for en rigsret, før han udløser denne termonukleare krig efter instruktion fra Det britiske Imperium. *Læs s. 3*

EU fuldfører »Enhedsmekanisme for Afvikling« for selvmords-bailout og -bail-in af bankerotte banksystem

21. marts 2014 – I går nåede EU frem til en »endelig løsning« på eurobanksystemets bankerot efter et møde, der varede hele natten. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble blev involveret i forhandlingerne omkring kl. 05.30 for at underskrive aftalen. Enhedsmekanismen for Afvikling (Single Resolution Mechanism, SRM) skal formelt godkendes af EU-parlamentet og de nationale regeringer, hvilket efter planen skal ske efter EU-parlamentssamlingen i Strassbourg midt i april, den sidste samling før EU-valgene i maj måned. *Læs s. 4*

EIR stiller udenrigsminister Lidegaard spørgsmål om neo-nazister i Ukraines regering og

LaRouches advarsel om atomkrig

København, 24. marts 2014 – (EIRNS) – I dag stillede EIR den nye danske udenrigsminister Martin Lidegaard tre skarpe spørgsmål om neo-nazisternes rolle i Ukraine (i lyset af den danske debat om spørgsmålet) og truslen om atomkrig, på hans første pressekonference for internationale journalister på Udenrigsministeriets Internationale Pressecenter.

Læs s. 4

Zepp-LaRouche: Verden er på randen ..., fortsat

Det betyder, at EU er fast besluttet på at holde fast ved en imperialistisk kurs over for Rusland, som imidlertid på ingen måde vil indbringe den håbede forøgede magt, men tværtimod vil føre til Europas udslettelse i en atomkrig!

Præsidenten for det russiske Akademi for Geopolitiske Spørgsmål, militæreksperten dr. Konstantin Sivkov, kommenterede NATO's seneste beslutning om at modernisere og forstærke de taktiske luftstyrker og de taktiske atomvåben i Europa, som et potentielt tegn på en forberedelse til en krig med Rusland. Ifølge dette skal jagerflyene F-16 og Tornado BBC, såvel som det videreudviklede jagerfly F-35, i fem NATO-lande udstyres med udrustning, som gør det muligt at kaste atombomber af B61-12-klassen. Derved bliver lande, som hidtil har været ikke-atomvåbenlande, udstyret med atomvåben, og det er Belgien, Holland, Tyrkiet, Tyskland og Italien.

Hans M. Kristenson, ophavsmand til Federation of American Scientists Strategic Security Blog, har tidligere, den 28. februar, vurderet denne videreudvikling af B61-12-bomben som en overtrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben og som et brud på Obamaregeringens løfter om at reducere atomvåbenenes rolle i det hele taget. Under påskud af en forlængelse af levetiden har man skabt en ny atomkapacitet, som ikke eksisterede med den nuværende version af bomben. Takket være et helt nyt udstyr i halepartiet ville træfsikkerheden blive væsentligt forbedret fra de nuværende 110 – 180 meter til ca. 30 meter, og de har yderligere den evne at kunne glide frem til deres mål, hvilket tilsammen muliggør angreb med væsentlig lavere radioaktivt nedfald.

Kristenson understreger, at B61-12-bomberne ville være i stand til at tage hele spektret af militære missioner mod mål gennem brugen af ikke-styrede bomber (fritfaldsbomber) af bordet, fra den mindste sprængkraft i B61-4 (0,3 kiloton) til B83-1 med 1200 kiloton og den nukleare bunkers-sprængbombe B61-11. »Det er en betydelig ydelse for et våben, som for blot nogle år siden blot blev betegnet som en generel overhaling af fire gamle B-61 bomber. Nu er B61-12 en opgraderet atombombe til alle formål, som generelt tager hele spektret af fritfaldsbomber af bordet«, skriver Kristenson og spørger, hvorfor skaber man denne kapacitet, når de slet ikke modsvarer Europas sikkerhedsinteresser?

Dr. Sivkov formoder, at den fejlslagne, amerikanske strategi (at, gennem det pro-vestlige kup i Ukraine, afskære Rusland fra den strategisk vigtige adgang til Sortehavet, og dermed gøre landet forsvarsløst, HZZL) kunne føre til en mere radikal politik, nemlig et direkte militært angreb på Rusland. I denne sam-

menhæng giver forsøget på at forøge de taktiske atomvåbens potentiale i Europa helt igennem mening, nemlig den at opnå overlegenhed over for de russiske våbensystemer. I tilfælde af, at USA opnår dette mål, ville det muliggøre en NATO-angrebskrig i Europa, mens Rusland vil begrænse sig mht. til at føre krig på europæisk territorium og give afkald på et angreb med atomvåben mod USA af frygt for et gengældelsesangreb fra amerikanernes strategiske kapacitet. Moderniseringen af de taktiske atomvåben i Europa må derfor vurderes som en amerikansk forberedelse til en krig med Rusland.

Den utopiske forestilling, at en atomkrig »kan vindes« gennem en videreudvikling af intelligente våbensystemer, viser sig i alle aspekter af NATO's og USA's doktriner, som alle tilsigter at udslette luftforsvaret, ødelægge kommando- og kontrolfunktionerne og således eliminere evnen til at udføre et gengældelsesangreb. Det er grundforudsætningen for det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, det er grundlaget for doktrinen om »Prompt Global Strike« (omgående globalt angreb), såvel som for Air-Sea-Battle-doktrinen (luft-søslagsdoktrin) over for Kina. I *Strategic Studies Quarterly*, US-Airforce's officielle magasin, havde forfatterne Lieber og Press allerede i foråret 2013 bebudet afslutningen på NATO's MAD-doktrin (Gensidig garanteret ødelæggelse) og opstillingen af tesen om, at en atomkrig kan vindes. Diverse kritikere af denne vrangforestilling har påpeget, at alle disse doktriner opfordrer til et væddeløb om at levere et førsteangreb og forhøjer faren for krig massivt.

Disse utopiske krigsdoktriner er udtryk for den kendsgerning, at Storbritannien og USA, efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, i stedet for at udnytte chancen for at etablere en virkelig fredsorten, besluttede at herske over hele verden som et imperium på basis af det særlige, anglo-amerikanske forhold. Med denne plan for øje findes grunden til NATO's og EU's kontinuerlige udvidelse mod Øst, såvel som også den systematiske inddæmningsstrategi over for Rusland og Kina. Nogle strategiske analytikere indrømmer imidlertid, at den aktuelle krise begyndte her, og at det også er her, grunden skal findes til, hvorfor man aldrig har tilbudt Rusland at blive en del af en sikkerhedsalliance og lige så lidt har besvaret diverse russiske tilbud. Den europæiske Møntunion (euroen), som en pris for den tyske genforening og EU-traktaterne fra Maastricht til Lissabon, har forvandlet EU til at være juniorpartner i dette angloamerikanske imperium.

Den akutte krigsårsag er et resultat af det umiddelbart forestående sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Hverken det britiske monarki og dets magtbase, City of London, eller kontinuummet

Bush-Obama og deres magtbase, Wall Street, kan bære den forestilling, at deres system bryder sammen, alt imens de asiatiske lande – Kina, Indien og Rusland – udvikler sig økonomisk. Det er den gamle, geopolitiske tilskyndelse fra Halford Mackinder, Milner, Haushofer og Co. – den overbevisning, at det eurasiske hjertelands dominans er en trussel mod de atlantiske randstater –, som allerede førte til Første Verdenskrig. EU's netop vedtagne Enhedsmekanisme til Bankafvikling¹ (SRM), altså den trinvis plan for en Europæisk Bankunion og den såkaldte Cypren-model², bail-in, betyder enden på det europæiske finanssystem. For hvis denne bail-in-mekanisme bliver indført, vil det håbløst bankerotte finanssystem kollapse indad, nogenlunde på samme måde, som hvis trækspillet til en elevator går i stykker på 70. etage i en skyskraber, og elevatoren styrter til jorden i frit fald.

Man må forstå idéen om imperium og dens geopolitiske motivation, som er orienteret mod Ruslands og Kinas kapitulation og om nødvendigt ødelæggelse gennem krig, for at forstå den strategiske situation. Intensive økonomiske forbindelser mellem Tyskland og begge de nævnte lande er en torn i øjet på imperiet. Og derfor er økonomiske sanktioner det bedste middel til at ruinere dette samarbejde, til skade for begge sider.

Denne geostrategiske konfrontation med Rusland og Kina, og deres potentielle samarbejde med industrinationen Tyskland, har været den historiske kontinuitet, siden Bismarcks dage – heri lå grunden til hans afskedigelse som kansler og til de skaktræk, med hvilke kursen for udbruddet af Første Verdenskrig blev afstukket. Da Rathenau forsøgte at overvinde den isolation og det økonomiske kvælergreb, som blev landet påtvunget gennem Versailles-traktaten, gennem Rapallo-traktaten, som altså gik ud på et omfattende økonomisk samarbejde med Rusland, blev han og alle andre, der havde underskrevet denne traktat, myrdet inden for et år. Den veldokumenterede finansielle understøttelse af Hitler gennem chefen for Bank of England, Montagu Morgan, og Prescott Bush³, havde den samme principielle årsag; man vidste, at, med Hitler ville det komme til en krig mellem Tyskland og Rusland. Da Tyskland blev tvunget ind i Maastricht-spændetrøjen, havde det det erklærede mål at forhindre Tysklands økonomiske samarbejde med Rusland og Eurasien,

hvilket Ruslands geopolitiske nederlag under Jeltsin-årene havde forhindret.

Det eksistentielle spørgsmål, som vi i Tyskland i dag står overfor, lyder således: Har vi lært noget som helst af historien, eller vil vi for tredje gang lade os gøre til ofre for Det britiske Imperiums geopolitik, for hvilket imperium Wall Street historisk set blot er en filial?

Hvis vi ikke vil gå med til, at vi, ved hjælp af en eskalerende spiral af økonomiske sanktioner, som ruinerer os, og en militærpolitik, som gør os til skueplads for en atomkrig, medvirker til vor egen undergang, som lam, der føres til slagtebænken, så må Tyskland tage initiativet og foreslå en fredsorten. Hvis nu vigtige repræsentanter for industrien, de sociale organisationer og andre tænkende mennesker foreslog at overvinde kasinoøkonomien gennem indførelsen af en bankopdeling i traditionen efter Glass/Steagall-loven, blive enige om et kreditsystem sammen med de eurasiske nationer til opbygning af Verdenslandbroen og forpligte sig til at samarbejde for menneskehedens fælles mål, så ville der være en udvej.

Er vi intelligente nok til at vedtage dette alternativ?

LaRouche: Det er ikke et spørgsmål ..., fortsat

Den måde, som Obama har spillet situationen i Ukraine på, er beregnet på at gå i krig, en termonuklear krig, i en situation, hvor der ikke er nogen faktisk militær trussel fra Rusland, forklarede LaRouche. Rusland bliver anbragt i en situation, hvor det er nødt til at handle. Men den russiske præsident Putin har ikke været hensynsløs; han har hele vejen været meget omhyggelig og forsigtig. Når Putin siger, at Rusland vurderer det, der er ved at ske, som en trussel mod dets eksistens og sikkerhed, så mener han det. Hans krav har altid været begrænsede, for ikke at blive misforstået.

Det er tydeligt, at Putin ser fremad til udsigten til en termonuklear Tredje Verdenskrig, og at han forsøger at forhindre det. Det er derfor, der har været så stor interesse på det seneste for det, som jeg har at sige, bemærkede LaRouche.

Med hensyn til medierapporter om, at formålet med vicepræsident Bidens aktuelle rejse til Polen for planlagte møder med NATO-medlemmerne Polen, Estland, Letland og Litauen, skulle være »at afgive løfte om yderligere sikkerhedsmæssig assistance« til dem, og især at genbekræfte og udvide opstillingen af USA-NATO's missilforsvarssystem i denne region, hvis det er tilfældet, understregede LaRouche, så fremmer Biden Obamas fremstød for atomkrig, og så er også han forfalden til en rigsretssag.

Udstationeringen af USS Donald Cook, der er udstyret med Aegis-missilforsvarssystemet, til aktiv tje-

¹ <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1590>

² <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1041>

³ *jo, far og farfar til de senere amerikanske præsidenter!*
- SI-red

neste fra skibets hjemhavn i Rota, Spanien, er en del af ændringen i den holdning, som er i gang, en overgang fra en holdning omkring Ukraine og til en holdning om generel krig, sagde LaRouche. Kongressen og det amerikanske folk må blive mere kyniske mht., hvad der foregår, og stille denne skiderik for en rigsret. Tiden, hvor man kan være dum, er forbi; overdreven dumhed fører til radioaktivitet.

EU fuldfører »Enhedsmekanisme ...», fortsat

The Irish Times rapporterer, at det store gennembrud kom, da de enedes om, at bail-in vil blive ligeligt gennemført – selvmord for den ene nation vil være det samme som i alle andre nationer. SRM vil have en bailout-fond på 55 milliarder euro, som bankerne angiveligt skal bidrage til over 8 år, men som i mellemtiden skal bakkes op af regeringerne, og skal bruges, sammen med bail-in (konfiskering af bankindeståender), til at gennemføre EU's plan om at lukke et betydeligt antal af de 120 største banker, gennemføre en bailout (statslig bankredningspakke) og/eller en bail-in af den dårlige gæld, og optage disse bankerotte banker i Too Big To Fail-bankerne. Dette udtrykker en formodning om, at den kommende bankkrise vil blive relativt begrænset og en-adgangen, snarere end det virkelige, overhængende systemiske kollaps.

Fonden vil blive konsolideret fra nationale fonde til en fællesfond i løbet af de otte år. Ifølge det hollandske parlamentsmedlem Corienn Wortmann-Kool vil dette skabe en afviklingsproces, som behandler bankerens ens uanset størrelsen af det land, de er baseret i. »Vi ønsker, at bail-in af kreditorer og indskydere skal anvendes på samme måde over for alle banker, uanset hvilket medlemsland, disse banker befinder sig i«, sagde hun og brugte Irland som eksempel i en sammenligning med større stater som Tyskland og Frankrig.

The Irish Times rapporterer stolt: »Alt imens planen fra december ville have betydet, at en fransk eller tysk bank, f.eks., med en stor fond bag sig, ville kunne implementere en moderat bail-in, ville en irsk bank med en mindre national fond være tvunget til at gennemføre en mere dybtgående bail-in, som ville føre til højere finansielle omkostninger, sagde hun.« Suverænitet bliver desuden bevidst undermineret: »Aftalen siger også, at EU-kommissionen, snarere end medlemslandene, vil vedtage SRM-bestyrelsens beslutninger om at afvikle banker, selv om finansministre stadig vil have ret til at intervenere i visse tilfælde. Medlemmer af EU-parlamentet har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelser til at blande sig i beslutningsprocessen, af frygt for politisk indblanding.«

Fonden vil også få ret til at optage lån, for det tilfælde, at der er nogen, der er bekymrede over den kendsgerning, at 55 milliarder euro ikke kan dække boblen, som er på 1,4 milliarder (15 nuller) dollars. Wortmann-Kool beskrev processen som »demokratiet i funktion«.

Læs også: Lyndon LaRouche: »Værre end Weimar!« <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1324>

EIR stiller spørgsmål ...», fortsat

Lidegaard svarede ved at nedspille neo-nazisternes rolle og benægte faren for atomkrig. Hans svar mht. neo-nazisternes rolle blev udfordret af EIR, der opremsede alle deres poster i regeringen. Hans svar viste, at den danske regering er under pres pga. debatten her. Som svar på, hvordan man skulle forhindre neo-nazistiske provokationer i Østukraine i at føre til militærkonfrontation sagde Lidegaard, at han og Sveriges udenrigsminister havde lagt pres på den ukrainske regering om at forhindre krænkelser af den russiske minoritets menneskerettigheder, og han opfordrede til sammen med Rusland at sende hundreder af uafhængige observatører for at dokumentere evt. krænkelser, og bekræfte eller afvise rygter.

Læs hele rapporten i detaljer på

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1598>

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME

Bankunionen vil tage dine penge og dit liv!

VI HAR LØSNINGEN PÅ

DEN ØKONOMISKE KRISE:

1. **Glass/Steagall bankopdeling:** Skatteydere og bankkunder skal ikke betale for bankers spillegæld

2. **Nyt kreditsystem:** Statskreditter til produktive investeringer og økonomisk opbygning

3. **Infrastruktur – Fusionsøkonomi:** Transformér økonomien med visionære projekter og fusionskraft

Få hele Schiller Instituttets udførlige trepunktsprogram for en økonomisk genrejsning i Danmark:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

POLITISK ORIENTERINGSMØDE:

Torsdag 27. marts kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor, Sankt Knuds Vej

11, kld. tv., 1903 Frederiksberg C.

Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06

Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus:

Janus Kramer: 28 51 87 50

Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar! Vær en Nationsbygger!